

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

Samråd i Folketingets Klima-, Energi- og Forsyningsudvalg d. 3. april 2025 vedr. Klimarådets Statusrapport 2025

Dato
3. april 2024

Samrådsspørgsmål K

Folketingets Klima-, Energi-, Forsyningsudvalg har stillet
ministeren følgende samrådsspørgsmål K:

Samrådsspørgsmål K:

"Vil ministeren kommentere Klimarådets Statusrapport
2025 og oplyse om regeringens fremtidige klimapolitiske
initiativer set i lyset af rapporten?"

Bemærk: Det talte ord gælder.

Ministerens svartale:

[Intro]

Jeg vil gerne starte med at takke Klimarådet for deres rapport. Det er endnu engang et vigtigt bidrag til klimadebatten.

I en tid med dystre klimanyheder er det positivt, at Klimarådets rapport viser, at vi i Danmark står fast og er i stand til at skabe grønne resultater.

Klimarådet vurderer i deres rapport, at 2025-målet ser ud til at blive opfyldt, ligesom de for første gang vurderer, at regeringens klimaindsats ansælgør, at 70-procentsmålet i 2030 nås.

Det er fremskridt, som i høj grad også bør tillægges den brede kreds af partier, der har været med til at træffe det seneste års klimapolitiske beslutninger.

Jeg er samtidig enig med Klimarådet i, at der fortsat er risici i forbindelse med implementeringsarbejdet for at opfylde 2030-målet.

En grøn omstilling af hele det danske samfund vil uundgåeligt være forbundet med usikkerheder.

Derfor fortsætter vi arbejdet med en rettidig og grundig implementering, ligesom vi genbesøger eksisterende politiske aftaler.

[Usikkerheder skal håndteres]

I den nye rapport fremhæver Klimarådet en række områder, der er behæftet med usikkerhed. Det gælder let vejtransport, CCS, raffinaderier, landbrugsarealer og skov samt biokul fra pyrolyse. Dem vil jeg gerne knytte et par bemærkninger til.

[Vejtransport]

Udviklingen inden for let vejtransport er et godt eksempel på, at usikkerheder både kan gå den ene og den anden vej.

Udviklingen i salget af elbiler indikerer en markant hurtigere indfasning, end vi hidtil har skønnet. Danskerne har for alvor taget elbilerne til sig, og det kan ses i tallene.

[CCS]

Hvad angår CCS, er jeg fuldstændig enig i, at vi skal tage usikkerheder og risici meget alvorligt. CCS er helt centralt for, at vi når i mål i 2030.

Derfor er der siden 2020 indgået en række politiske aftaler og afsat ca. 38 mia. kr. med henblik på at understøtte rammerne for en markedsbaseret udrulning af en fuld værdikæde for CCS.

Derudover er der vedtaget en række lovforslag, der skaber et godt juridisk fundament for markedsudviklingen.

Vi er løbende i kontakt med virksomhederne for at hjælpe dem med at holde fremdrift i deres projekter.

I sidste uge nåede vi en stor og vigtig milepæl med frist for ansøgning om prækvalificering til den store CCS-pulje. 16 selskaber har meldt sig på banen. En rigtig god mellemtid der viser, at markedet også ser et stort potentiale i CCS.

Vi fortsætter arbejdet.

[Raffinaderier]

CO₂-agiften for industrien trådte i kraft 1. januar i år, og det er en stor milepæl. Vi vil se effekten af afgiften over de kommende år. I forhold til usikkerhed omkring aktivitetsnedgang hos raffinaderierne som følge af en CO₂-afgift, så er der med *Aftale om grøn skattereform for industri mv.* aftalt genbesøg af industrisektoren, herunder raffinaderierne, i 2026 og 2028.

[Landbrugsarealer og skov]

Jeg er enig med Klimarådet i, at projekterne fra trepartsaftalen er komplekse, og at vi derfor skal være opmærksomme på usikkerheder og risici i sektoren.

Det fremgår af Aftale om Implementering af et Grønt Danmark, at den samlede aftalekreds løbende – og mindst to gange årligt – indkaldes til orientering og drøftelse om fremdriften og implementering af aftalen.

Der er i aftalen blandt andet planlagt en række genbesøg af indsatserne i aftalen i både 2026 og 2027.

[Biokul]

Klimarådet peger endelig på risikoen for, at effekten af biokul bliver mindre end skønnet.

Det er jeg enig i. Regeringen har med *Strategi og arbejdsprogram for pyrolyse* lagt en plan for, at håndtere de identificerede barrierer, så markedet for biokul ved pyrolyse kan udvikles. Herunder har vi afsat 10 mia. kr. for at skabe et økonomisk incitament til lagring af biokul på landbrugsjord.

Pyrolyse er et helt nyt marked, som skal etableres, og det er bl.a. afgørende, at igangværende miljøforsøg viser, at det er forsvarligt at udbringe biokul på landbrugsjord. Derudover er der usikkerhed ved teknologiudviklingen for biokul.

En klar og enkel miljøregulering skal være på plads, så der kan gives tilskud fra 2027. Derfor er det besluttet med trepartsaftalen, at niveauet for de afsatte tilskudsmidler til lagring af biokul genbesøges i 2027.

Endelig skal vi have fastsat en emissionsfaktor for biokul, og derfor lægger vi også først pyrolyse ind i Klimafremskrivningen fra 2027, når vi har en emissionsfaktor.

[Klimarådets anbefalinger og opstilling af regeringens fremtidige klimapolitiske initiativer]

Klimarådet kommer i rapporten også med en række anbefalinger, der falder i tre kategorier.

I det følgende vil jeg samle op på hver af de tre kategorier.

[Anbefalinger der har til formål at øge sikkerheden for målopfyldelse i 2030]

De første tre anbefalinger har til formål at øge sikkerheden for målopfyldelse i 2030.

Som nævnt, er jeg enig med Klimarådet i, at vi skal holde fokus på implementering. Vi følger løbende op med aftalekredsene bag de politiske aftaler, og vi har aftalt genbesøg af mange af vores aftaler.

For at konkretisere planen for genbesøgene har vi med *Klimaprogram 2023* præsenteret et katalog over virkemidler med effekt i 2030.

Fastlæggelse af de konkrete virkemidler bør dog vente til det står klart om, og i så fald hvor, der er behov for at sætte ind, så der ikke opstår unødigt usikkerhed om den førte politik.

[Anbefalinger der har til formål at styrke den strategiske planlægning mod målene efter 2030]

De næste tre anbefalinger sigter på at styrke den strategiske planlægning mod målene efter 2030.

Klimarådet anbefaler, at der udarbejdes en langsigtet strategi, der peger frem mod 2050, og at den hænger sammen med klimahandlingsplanen.

Klimarådet anbefaler også, at der opstilles pejlemærker for udvalgte sektorer i klimahandlingsplanen, der skal udarbejdes, når vi fastsætter et 2035-mål.

Jeg er enig med Klimarådet i, at klimapolitik på længere sigt er vigtigt.

Det er blandt andet derfor, at regeringen har sat et ambitiøst langsigtet klimamål om 110 pct. reduktion i 2050.

Jeg synes dog, at det er uhensigtsmæssigt allerede nu at lægge sig fast på en bestemt sti 25 år ud i tid, og jeg er generelt mest tilhænger af at lave generelle mål frem for sektormål.

Der pågår også en diskussion af anvendelsen af sektormål. DØRS påpeger fx, at sektormål ikke nødvendigvis forbedrer styringsmulighederne, og at både sikkerhed for reduktioner og samfundsøkonomi forringes.

Til gengæld skal vi følge Klimaloven, som siger, at der hvert femte år skal sættes et delmål med et 10-årigt sigte. Det sikrer, at der arbejdes mod fastlagte langsigtede mål, men samtidig er mulighed for at justere klimaindsatsen løbende.

Det er for mig ansvarlig klimapolitik.

Klimarådets sidste anbefaling for at styrke den strategiske planlægning mod målene efter 2030 går på hensyn til biogent kulstof.

Der er generelt en diskussion af fordele og ulemper ved biomasse, særligt hvor meget biomasse vi har behov for i vores samfund.

Vi har ikke et fastsat konkret mål for at sikre et givet niveau af biomasseforbrug, eksempelvis for at opretholde forsyningssikkerhed. Og jeg mener heller ikke, at vi skal have det.

I stedet sætter vi rammebetingelserne, så markederne kan finde de bedste løsninger. På den måde sikrer vi, at den biomasse, som vi benytter, er så bæredygtig som muligt, samtidig med at danskerne ikke ender med en stor regning.

Når det er sagt, så forventer vi, at brugen af træbiomasse vil falde kraftigt i de kommende år – op til ca. 50 pct. frem mod 2035.

[Anbefalinger som input til revision af klimaloven ifm. fastsættelse af et kommende 2035-mål]

De sidste seks anbefalinger er input til revision af klimaloven ved fastsættelse af 2035-målet.

Jeg er først og fremmest helt enig i, at vi skal have klarhed om, hvordan vi opgør vores klimamål. Vi har

brugt for meget tid på at tale om metode i stedet for at tale om klimapolitik.

For mig er det desuden vigtigt, at målet udformes på en måde, så det tilskynder til en strukturel omstilling af samfundet.

Erfaringerne viser, at mankoen jævnlige flytter sig, og udsving i mankoen tæt på målåret risikerer at tilskynde til kortsigtede politiske beslutninger. Det er vigtigt for mig, at vi finder en løsning på den usikkerhed, så vi har fokus på langsigtede politiske løsninger.

Når vi ser på, hvordan vi har arbejdet med 2030-målet, er vi faktisk lykkedes med at få truffet de nødvendige politiske beslutninger fem år før målet.

Vi er lykkedes med at lave løsninger, der er langsigtede, som fx afgifter på industri og landbrug. Og når vi ser på vores reduktionssti frem mod 2030, så kommer reduktionerne også jævnt hen over perioden. Vi har altså sammen sikret tidlig handling.

Efterhånden som vores nationale udledninger bliver mindre, bør vi også i højere grad løfte blikket og have et større europæisk og globalt fokus.

Vores forbrug sætter også et aftryk uden for Danmarks grænser, som ikke er en del af vores nationale klimamål. Her peger klimarådet på, at vi skal have et pejlemærke for vores forbrugsaftryk.

Jeg er enig i, at vi skal arbejde med at finde løsninger på at nedbringe vores forbrugsaftryk, men vi må også erkende, at det er svært at sætte et mål – eller et pejlemærke – for forbrugsaftrykket.

Lige nu er der ikke en internationalt anerkendt metode og et velfungerende datagrundlag for at opgøre udledningerne fra forbrugsaftrykket.

Samtidig stammer en stor del af det danske klimaaftryk fra udledninger, der finder sted i udlandet, som er svære for politikere i Danmark at påvirke. Og mål, uden at vi har forholdt os til, hvilke midler vi skal bruge for at komme mål, får os ingen vegne.

Klimarådet anbefaler, at der sættes et 2050-mål for tankning af international skibs- og luftfart i Danmark.

International skibs- og luftfart er et godt eksempel på regulering, der virker bedst internationalt.

I stedet for at lave national lovgivning, skal vi presse på for en så ambitiøs international regulering, som muligt.

Fx har EU fastsat et CO₂-fortrængningskrav i søfarten på 2 pct. i 2025, som løbende stiger til 80 pct. i 2050, og her arbejdede Danmark for, at målene blev så ambitiøse som muligt.

På den måde undgår vi lækage, og undgår at omstillingen bliver unødigt dyr for danskerne.

Klimarådet peger også på, at hensyn til biodiversitet, natur og miljø er vigtigt. Det er jeg enig i.

Det har vi heldigvis allerede en masse eksisterende regulering, der sikrer, og som klimaindsatsen allerede tager hensyn til. Samtidig har vi fokus på, hvor vi kan lykkes med både klima- og naturhensyn samtidig – det så vi fx i den grønne trepart.

Klimarådets sidste anbefaling om klarhed om langsigtede klimamål er jeg helt enig i.

Det fremgår af regeringsgrundlaget, at regeringen vil fremrykke målet om klimaneutralitet til 2045 og sætte et nyt mål om 110 pct. reduktion i 2050.

[Outro]

Vi har vist vejen til 2030. Nu skal vi sikre os, at vi når helt i mål.

Aftaler skal implementeres, og risici skal håndteres.

En så gennemgribende omstilling er ikke nem og tager tid. Men vi kommer hele tiden tættere på.

I det forgangne år har vi indgået både store og små aftaler, der peger fremad, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke alle partier for samarbejdet.

Når vi senere i år sætter et mål for 2035, sætter vi for alvor det lange lys på. Tak for ordet.